

Lis Groes: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til statsministeren af Henry Christensen m. fl.

„Hvad agter regeringen at foretage over for den inflatoriske udvikling?“

Ordføreren for forespørgerne (Henry Christensen): I modsætning til de syv år — man kunne vel kalde dem magre — fra 1950 til 1957 har Danmark siden da haft udpræget gunstige internationale konjunkturer. Den væsentlige forbedring i bytteforholdet i denne periode og de stabile pris- og afsætningsforhold udadtil bortset fra en meget væsentlig undtagelse, afsætningen af landbrugsvarer, har, således som det nu også vil blive fastslået i den økonomiske årsoversigt, givet os et solidt valutarisk grundlag for en kraftig indenlandsk ekspansion, men trods disse usædvanlig gunstige ydre omstændigheder trues vor indre økonomiske balance på ny.

Vi har gennem lang tid kunnet konstatere et betydeligt og voksende valutatab og indenlands en ny bølge af prisstigninger, altså en pengeforringelse, der truer konkurrenceevne og opsparing og derved på længere sigt eksportmuligheder og beskæftigelse. Uden ydre årsager må vi inden for det sidste års tid regne med en stigning i vort hjemlige prisniveau på vel ikke mindre end 7 pct., en, så vidt man kan skønne, større stigning end almindeligt i det øvrige Europa, hvad der er særlig betænkeligt.

Det er vor opfattelse, at dansk økonomi længe har trængt til en klarere målsætning og ledelse, og det er årsagen til, at vi har anset det for rimeligt at stille vor forespørgsel til den højtærede statsminister. Vi må naturligvis erkende, at regeringen, efter at denne forespørgsel blev anmeldt for et par uger siden, nu i dag for vel 2 timer siden har givet en slags foreløbigt svar gennem fremsættelse af lovforslag, først og fremmest lovforslaget vedrørende de meget om-

fattende og indgribende omsætningskatter. Desuagtet tror jeg, det er rimeligt at opretholde forespørgslen, og vi ønsker samtidig at spørge, om de fremsatte lovforslag er alt, hvad regeringen har at sige om den økonomiske udvikling, om inflationsproblemet og om sin indsats heroverfor. Med den urimeligt korte tidsfrist, regeringen har givet til behandlingen af vort lands økonomiske politik, er der så meget mere grund til, at en drøftelse i det høje ting snarest kommer i gang.

Jeg beder derfor på det konservative folkepartis og venstres vegne den højtærede statsminister om nærmere over for folketinget at redegøre for regeringens meget sent fremkomne standpunkter.

Statsministeren (Kampmann): Må jeg begynde med at takke de ærede forespørgere, fordi de giver mig denne lejlighed til at fremsætte regeringens syn på vor økonomiske situation. Må jeg lige forudskikke, at jeg ikke rigtig ved, hvad det ærede medlem hr. Henry Christensen mener med urimeligt sene fremsættelsestidspunkt. Så vidt jeg kan se, er udskrivningsloven altid blevet fremsat omkring 1. marts — nogle gange lidt før, nogle gange lidt efter — og med hensyn til lovforslaget om omsætningsafgift tror jeg, det ærede medlem, når han ser forslaget — jeg kan ikke forlange, at det ærede medlem skal have nået at sætte sig ind i såkaldthederne — vil give mig ret i, at et sådant forslag nok trænger til en grundig behandling her i tinget; på den anden side vil det være højst urimeligt, hvis det skulle ligge her alt for længe. Det plejer forslag om afgifter ikke at gøre, og det er ikke et forslag, der er kommet til verden fra den ene dag til den anden, det er ikke noget hastværksarbejde. Der har siddet et udvalg af tjenestemænd, også med repræsentanter for toldvæsenet, og arbejdet med disse problemer gennem 3-4 år, og der er gjort et meget grundigt arbejde i det hele taget.

Forespørgslen går ud på, hvad regeringen vil gøre over for den inflatoriske udvikling, og jeg kan måske begynde med at sige, at selv om vi er helt enige i — det kan heller ikke bortforklares — at der har været en prisstigning i løbet af 1961 — nærmere bestemt fra januar 1961 til januar 1962 — på